TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2005. gada 2. jūnijā *

Lieta C-394/02

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2002. gada 8. novembrī cēla

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv M. Nolins [*M. Nolin*] un M. Konstantinidis [*M. Konstantinidis*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Grieķijas Republiku, ko pārstāv P. Milonopuls [*P. Mylonopoulos*], D. Cagaraki [*D. Tsagkaraki*] un S. Hala [*S. Chala*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja.

* Tiesvedības valoda — grieķu.

TIESA (pirmā palāta),

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*] (referents), tiesneši K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] un E. Levits,

ģenerāladvokāts F. Dž. Džeikobss [*F. G. Jacobs*],
sekretāre K. Štranca [*K. Sztranc*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tam sekojošo tiesas sēdi 2004. gada 8. decembrī,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2005. gada 24. februārī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar savu prasības pieteikumu Eiropas Kopienu Komisija lūdz Tiesu atzīt, ka, tā kā valsts elektrības uzņēmums *Dimosia Epicheirisi Ilektrismoy* (turpmāk tekstā — "*DEI*") tiesības slēgt iepirkuma līgumu par *Megalopolis* termoelektrocentrāles lenšu transportiera sistēmas izgatavošanu piešķīra sarunu procedūras rezultātā, iepriekš nepublicējot paziņojumu, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīva 93/38/EEK, ar ko koordinē līgumu [slēgšanas tiesību] piešķiršanas procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas

ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē (OV L 199, 84. lpp.), ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīva 98/4/EK (OV L 101, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "Direktīva 93/38"), un it īpaši minētās Direktīvas 20. un turpmākie panti.

Atbilstošās tiesību normas

2 Saskaņā ar 15. pantu Direktīvā 93/38 "[..] [publisko] būvdarbu līgumu [slēgšanas tiesības] [..] piešķir saskaņā ar III, IV un V sadaļas noteikumiem".

3 Šīs pašas direktīvas 20. panta 1. punkts paredz, ka "līgumslēdzēji subjekti, ievērojot 2. punktu, var izvēlēties jebkuru no 1. panta 7. punktā aprakstītajām procedūrām [proti, atklātas, slēgtas un sarunu procedūras], ar noteikumu, ka saskaņā ar 21. pantu ir izsludināts konkurss".

4 Saskaņā ar šī 20. panta 2. punktu:

"[..] līgumslēdzēji subjekti var izmantot procedūru, iepriekš neizsludinot konkursu:

[..]

c) ja tehnisku vai māksliniecisku iemeslu dēļ [..] līgumu var izpildīt vienīgi konkrēts [..] būvuzņēmējs [..];

d) tik lielā mērā, cik noteikti nepieciešams, ja attiecīgiem līgumslēdzējiem subjektiem neparedzētu iemeslu dēļ radusies ārkārtēja steidzamība, kas liedz ievērot termiņus, kuri noteikti atklātām vai slēgtām procedūrām;

[..]. "

5 21. panta 1. punkts Direktīvā 93/38 precizē līdzekļus, ar kuriem var izsludināt konkursu, nozīmīgākais no kuriem ir paziņojuma publicēšana *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* atbilstoši piemēriem, kuri ir ietverti šīs pašas direktīvas pielikumos.

Fakti un pirmstiesas procedūra

6 1997. gada oktobrī *DEI*, lai veiktu procedūru ietekmes uz vidi novērtēšanai saskaņā ar Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvu 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.), iesniedza kompetentai iestādei, proti, Vides, plānošanas un valsts būvdarbu ministrijai,

projektu *Megalopolis* termoelektrocentrāles cieto blakusproduktu atsērošanai, stabilizācijai, transportēšanai un apglabāšanai.

7 Ar 1998. gada 29. oktobra un 1999. gada 30. decembra lēmumiem minētā ministrija sniedza savu piekrišanu projektam, vienlaicīgi pieprasot, lai deviņu mēnešu laikā, proti, līdz 2000. gada septembrim, *DEI* iesniedz pieprasījumu galīgajai atļaujai minētās centrāles atkritumu iznīcināšanai un divpadsmit mēnešu laikā, proti, līdz 2000. gada decembrim, ievieš lenšu transportieri pelnu transportam no tās uz *Thoknia* raktuvēm, kur pelni tiek apstrādāti.

8 Ņemot vērā šos termiņus, 1999. gada 27. jūlijā *DEI* nolēma uzsākt sarunu procedūru [lenšu transportiera izgatavotāja] izvēlei bez paziņojuma iepriekšējas publicēšanas un lūdza uzņēmumu apvienību *Koch/Metka*, kā arī uzņēmumu *Dosco Overseas Engineering Ltd* (turpmāk tekstā — "uzņēmums *Dosco*") iesniegt savus piedāvājumus.

9 2000. gada 18. janvārī uzņēmums *Dosco* paziņoja, ka nevēlas piedalīties minētajā procedūrā.

10 2000. gada 29. augustā pēc vairāku mēnešu sarunām *DEI* uzņēmumu apvienībai *Koch/Metka* uzticēja lenšu transportiera sistēmas izgatavošanu pelnu transportēšanai no *Megalopolis* termoelektrocentrāles uz *Thoknia* raktuvēm (turpmāk tekstā — "Apstrīdētais iepirkums").

11 Vispirms devusi iespēju Grieķijas Republikai iesniegt savus apsvērumus, Komisija 2001. gada 21. decembrī izdeva argumentēto atzinumu, konstatējot, ka saskaņā ar

Direktīvu 93/38 par Apstrīdēto iepirkumu vajadzēja ievietot paziņojumu Eiropas *Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*. Tā uzaicināja šo dalībvalsti veikt vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu argumentēto atzinumu divu mēnešu laikā no tā paziņošanas brīža. Būdama neapmierināta ar Grieķijas iestāžu 2002. gada 3. aprīļa vēstulē sniegto atbildi, Komisija nolēma celt šo prasību.

Par prasību

Par pieņemamību

12 Grieķijas valdība izvirza četras iebildes par nepieņemamību, tās attiecīgi pamatojot ar to, ka Komisijai nav juridiski pamatotas intereses [prasības celšanā], ka prasībai nav priekšmeta, ka argumentētais atzinums nav precīzs un ka nav ievērota procedūra.

Par to, ka Komisijai nav juridiski pamatotas intereses [prasības iesniegšanā]

13 Grieķijas valdība uzskata, ka Komisijai nebija juridiski pamatotas intereses uzsākt procedūru sakarā ar valsts pienākumu neizpildi, jo tajā dienā, kad beidzās termiņš darbību saskaņošanai ar argumentēto atzinumu, iespējamais Kopienu tiesību pārkāpums pilnīgi vai, jebkurā gadījumā, lielākā daļā bija izbeigts.

14 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pienākumiem, kuri izriet no EKL 226. panta, Komisijai nav jāpierāda sava juridiski pamatota interese prasības celšanā (skat. 1974. gada 4. aprīļa spriedumu lietā 167/73 Komisija/Francija, *Recueil*, 359. lpp., 15. punkts, un 2003. gada 10. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās C-20/01 un C-28/01 Komisija/Vācija, *Recueil*, I-3609. lpp., 29. punkts).

15 Komisijas uzdevums ir pēc savas ierosmes un vispārējās interesēs raudzīties, lai dalībvalstis piemērotu Kopienu tiesības, un panākt, ka tiek konstatēta no Kopienu tiesībām izrietošo valsts pienākumu neizpilde, lai šādi šo pārkāpumu apturētu (skat. iepriekš minētos spriedumus Komisija/Francija, 15. punkts, un Komisija/Vācija, 29. punkts, kā arī iepriekš minēto judikatūru).

16 Tādējādi EKL 226. panta mērķis nav aizsargāt šīs iestādes tiesības. Šī iestāde ir vienīgā, kas var lemt par nepieciešamību uzsākt procedūru valsts pienākumu neizpildes konstatēšanai un — šajā lietā — iemesliem, kuru dēļ šī procedūra ir vai nav jāuzsāk (skat. šajā sakarā 1995. gada 11. augusta spriedumu lietā C-431/92 Komisija/Vācija, *Recueil*, I-2189. lpp., 22. punkts; 2002. gada 5. novembra spriedumu lietā C-476/98 Komisija/Vācija, *Recueil*, I-9855. lpp., 38. punkts, un iepriekš minēto 2003. gada 10. aprīļa spriedumu lietā Komisija/Vācija, 30. punkts).

Par prasības priekšmeta neesamību

17 Grieķijas valdība uzskata, ka prasībai nav priekšmeta, jo būvdarbu līgums starp *DEI* un uzņēmumu apvienību *Koch/Metka* Apstrīdētā iepirkuma ietvaros dienā, kad beidzās argumentētajā atzinumā noteiktais termiņš, bija jau gandrīz izpildīts. Šajā

datumā minētie būvdarbi lielākajā daļā, proti, 85 % apmērā, bija pabeigti. Tādējādi reāli vairs nebija iespējama darbību saskaņošana ar argumentēto atzinumu.

18 Šajā ziņā nav apstrīdams, ka jautājumā par publisko iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu Tiesa ir nospriedusi, ka prasība sakarā ar valsts pienākumu neizpildi nav pieņemama, ja argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigu datumā visi līgumā ietvertie nosacījumi jau ir izpildīti (šajā sakarā skat. 1992. gada 31. marta spriedumu lietā C-362/90 Komisija/Itālija, *Recueil*, I-2353. lpp., 11. un 13. punkts).

19 Tomēr šajā lietā līgums starp *DEI* un uzņēmumu apvienību *Koch/Metka* argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigu datumā bija izpildes stadijā, jo darbi bija pabeigti tikai 85 % apmērā. Tādējādi visi līgumā ietvertie nosacījumi vēl nebija izpildīti.

Par argumentētā atzinuma neprecizitāti

20 Grieķijas valdība apgalvo, ka Komisijas argumentētais atzinums bija pārāk neprecīzs, jo tas nenorādīja pasākumus, kuri Grieķijai jāveic, lai saskaņotu savas darbības ar to.

21 Šajā ziņā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, lai gan argumentētajam atzinumam ir jāsatur loģisks un detalizēts to iemeslu izklāsts, kuru dēļ Komisija uzskata, ka attiecīgā dalībvalsts nav izpildījusi kādu no pienākumiem, ko tai uzliek EK līgums, tomēr Komisijai šajā atzinumā nav jānorāda pasākumi, kuri ļautu izbeigt pārmesto

valsts pienākumu neizpildi (šajā sakarā skat. 1991. gada 11. jūlija spriedumu lietā C-247/89 Komisija/Portugāle, *Recueil*, I-3659. lpp., 22. punkts, un 1999. gada 28. oktobra spriedumu lietā C-328/96 Komisija/Austrija, *Recueil*, I-7479. lpp., 39. punkts).

22 Pirmstiesas procedūras mērķis ir norobežot prasības sakarā ar valsts pienākumu neizpildi priekšmetu, lai dotu minētajai dalībvalstij iespēju izpildīt pienākumus, kuri izriet no Kopienu tiesībām, vai darīt zināmus savus aizstāvības pamatus pret Komisijas izvirzītajiem iebildumiem (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Austrija, 34. punkts, un iepriekš minēto 2002. gada 5. novembra spriedumu lietā Komisija/Vācija, 46. un 47. punkts).

23 Tā rezultātā tikai tad, ja Komisija domā kā prasības sakarā ar valsts pienākumu neizpildi priekšmetu norādīt tādu pasākumu neveikšanu, kuri ļautu novērst pārmesto valsts pienākumu neizpildi, tai argumentētajā atzinumā īpašā veidā ir jānorāda šie pasākumi (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Austrija, 39. punkts).

24 Tomēr šajā lietā prasības priekšmets ir tikai valsts pienākumu neizpildes konstatēšana, pamatojoties uz to, ka Apstrīdētais iepirkums ir piešķirts bez iepriekšējas paziņojuma publicēšanas. Tādējādi prasība nav vērsta uz papildu valsts pienākumu neizpildes konstatēšanu, kas pamatojas uz to, ka netika veikti pasākumi pirmās valsts pienākumu neizpildes novēršanai.

Par procedūras neievērošanu

25 Grieķijas valdība uzskata, ka tā vietā, lai celtu prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi, Komisijai vajadzēja tieši rīkoties un dot rīkojumu apturēt Apstrīdētā

iepirkuma piešķiršanu saskaņā ar 3. pantu Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvā 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas [pārskatīšanas] procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma [būvdarbu] līgumu[s] slēgšanas tiesības valsts vajadzībām (OV L 395, 33. lpp.).

26 Šajā ziņā ir jāatzīst, ka attiecībā uz enerģētikas nozari ir piemērojama nevis Direktīva 89/665, bet Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīva 92/13/EEK, ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu [slēgšanas tiesību] piešķiršanas procedūrām, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē (OV L 76, 14. lpp.).

27 Tomēr pat pieņemot, ka Grieķijas valdība bija domājusi 8. pantu Direktīvā 92/13, kurš paredz būtībā tādu pašu procedūru kā Direktīvas 89/665 3. pants, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka pat tad, ja ir vēlams, ka Komisija izmanto minēto direktīvu ieviesto tiešas iejaukšanās procedūru, šī procedūra ir preventīvs pasākums, ar kuru Komisija nevar nedz atkāpties no pilnvarām saskaņā ar EKL 226. pantu, ne tās aizstāt (šajā Direktīvas 89/665 kontekstā skat. 1995. gada 24. janvāra spriedumu lietā C-359/93 Komisija/Nīderlande, *Recueil*, I-157. lpp., 13. punkts; 1995. gada 4. maija spriedumu lietā C-79/94 Komisija/Grieķija, *Recueil*, I-1071. lpp., 11. punkts; 1998. gada 17. decembra spriedumu lietā C-353/96 Komisija/Īrija, *Recueil*, I-8565. lpp., 22. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Austrija, 57. punkts). Tam, vai Komisija ir vai nav izmantojusi minēto procedūru, nav nozīmes, vērtējot prasības par valsts pienākumu neizpildi pieņemamību.

28 Tikai Komisija var izlemt, vai ir nepieciešams uzsākt procedūru valsts pienākumu neizpildes konstatēšanai atbilstoši EKL 226. pantam (šajā sakarā skat. iepriekš minētos 1995. gada 11. augusta spriedumu lietā Komisija/Vācija, 22. punkts, un

2002. gada 5. novembra spriedumu lietā Komisija/Vācija, 38. punkts). Tādējādi izvēle starp divām procedūrām ietilpst Komisijas diskrecionārā varā.

29 No augstāk minētajiem apsvērumiem izriet, ka iebildes par nepieņemamību ir jānoraida.

Par lietas būtību

30 Pamatojot savu prasību, Komisija atsaucas uz vienu vienīgu iebildumu, kurš būtībā ir pamatots ar Direktīvas 93/38 15. panta, interpretējot to kopā ar šīs pašas direktīvas 20. panta 1. punktu un 21. pantu, pārkāpumu, jo *DEI* piešķīra Apstrīdēto iepirkumu, nepublicējot paziņojumu *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī.*

31 Šajā ziņā ir jāatzīst, ka Grieķijas valdība neapstrīd, ka uz Apstrīdēto iepirkumu attiecas 15. pants Direktīvā 93/38 un ka tādējādi to principā vajadzēja piešķirt saskaņā ar šīs direktīvas III līdz V sadaļu, kuras it īpaši paredz konkursa izsludināšanu, publicējot paziņojumu minētajā *Oficiālajā Vēstnesī.*

32 Taču šī valdība uzskata, ka saskaņā ar 20. panta 2. punkta c) un d) apakšpunktu Direktīvā 93/38 Apstrīdēto iepirkumu varēja izņēmuma kārtā piešķirt bez paziņojuma publicēšanas. Tā uzskata, ka, no vienas puses, vienīgi uzņēmumu apvienība *Koch/Metka* varēja veikt šos būvdarbus, ņemot vērā transportējamās

preces raksturīgās specifiskās īpašības un vietas atrašanos augsnes apakškārtā, kā arī nepieciešamību savienot lenšu transportieri ar jau pastāvošo sistēmu. No otras puses, šo būvdarbu veikšana bija ārkārtēji steidzama, jo Vides, teritorijas iekārtošanas un publisko darbu ministrija bija noteikusi konkrētus termiņus.

33 Šajā sakarā vispirms ir jāatgādina, ka 20. panta 2. punkta c) un d) apakšpunkts Direktīvā 93/38 — kas ir atkāpes no noteikumiem par publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu — ir jāinterpretē sašaurināti. Turklāt pierādīšanas pienākums ir tam lietas dalībniekam, kurš vēlas uz šīm atkāpēm atsaukties (šajā sakarā Direktīvu 71/305 un 93/37 kontekstā skat. 1987. gada 10. marta spriedumu lietā 199/85 Komisija/Itālija, *Recueil*, 1039. lpp., 14. punkts; 1995. gada 18. maija spriedumu lietā C-57/94 Komisija/Itālija, *Recueil*, I-1249. lpp., 23. punkts, un 2004. gada 14. septembra spriedumu lietā C-385/02 Komisija/Itālija, *Recueil*, I-8121. lpp., 19. punkts).

34 Pirmkārt, runājot par 20. panta 2. punkta c) apakšpunktu Direktīvā 93/38, no judikatūras izriet, ka, lai varētu piemērot šo normu, ir jāizpilda divi kumulatīvi nosacījumi, proti, no vienas puses, veicamajiem būvdarbiem, kuri ir publiskā iepirkuma līguma priekšmets, ir jābūt tehniski specifiskiem un, no otras puses, šī tehniskā specifiskuma dēļ ir jābūt absolūtai nepieciešamībai minētā publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesības piešķirt kādam konkrētam uzņēmumam (šajā sakarā Direktīvu 71/305 un 93/37 kontekstā skat. iepriekš minētos 1995. gada 18. maija spriedumu lietā Komisija/Itālija, 24. punkts, un 2004. gada 14. septembra spriedumu lietā Komisija/Itālija, 18., 20. un 21. punkts).

35 Tomēr šajā lietā, kā to norāda ģenerāladvokāts savu secinājumu 40.–45. punktā, lai gan minētie būvdarbi ir tehniski specifiski Direktīvas 93/38 20. panta 2. punkta c) apakšpunkta nozīmē, tomēr Grieķijas valdība nav pārliecinoši pierādījusi, ka tikai uzņēmumu apvienība *Koch/Metka* varēja tos veikt un ka tādēļ bija absolūta nepieciešamība iepirkuma līguma slēgšanas tiesības piešķirt tieši šai apvienībai.

36 Nedz transportējamās preces specifiskās īpašības, nedz augsnes apakškārtas nestabilitāte vai nepieciešamība savienot lenšu transportieri ar jau pastāvošo sistēmu pašas par sevi nepierāda, ka minētā uzņēmumu apvienība bija vienīgais uzņēmums Kopienā, kuram ir nepieciešamās zināšanas minēto būvdarbu izpildei.

37 Tā kā *DEI* piedāvāja [iesniegt priekšlikumus] uzņēmumam *Dosco*, tas pats uzskatīja, ka bez uzņēmumu apvienības *Koch/Metka* arī cits uzņēmums principā ir spējīgs veikt šos būvdarbus.

38 Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka attiecībā uz līdzīgiem šai pašā vietā veicamiem būvdarbiem *DEI* jau iepriekš ir organizējis publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras, publicējot paziņojumus.

39 Tādējādi nevar uzskatīt, ka tehniskās specifikas dēļ Apstrīdētā iepirkuma izpildi varēja piešķirt tikai uzņēmumu apvienībai *Koch/Metka*.

40 Otrkārt, lai piemērotu Direktīvas 93/38 20. panta 2. punkta d) apakšpunktā paredzēto atkāpi saskaņā ar judikatūru ir jāizpilda trīs apvienoti nosacījumi, proti, neparedzēta iemesla esamība, ārkārtēja steidzamība, kura nav saderīga ar pieprasītajiem termiņiem konkursa izsludināšanas gadījumā, un cēloņsakarība starp neparedzēto iemeslu un no tā izrietošo ārkārtējo steidzamību (šajā sakarā Direktīvas 71/305 kontekstā skat. 1993. gada 2. augusta spriedumu lietā C-107/92 Komisija/Itālija, *Recueil*, I-4655. lpp., 12. punkts, un 1996. gada 28. marta spriedumu lietā C-318/94 Komisija/Vācija, *Recueil*, I-1949. lpp., 14. punkts).

41 Taču Grieķijas valdība nav pierādījusi, ka šajā lietā šie nosacījumi tika izpildīti.

42 Kompetentās iestādes nepieciešamību veikt minētos būvdarbus noteiktajos termiņos, lai izvērtētu projekta ietekmi uz vidi, nevar uzskatīt par neparedzētu iemeslu dēļ radušos ārkārtēju steidzamību.

43 Tas, ka iestāde, kurai ir jāatbalsta minētais projekts, var noteikt termiņus, ir minētā projekta apstiprināšanas procedūrā paredzams iemesls (šajā sakarā Direktīvas 71/305 kontekstā skat. iepriekš minēto 1996. gada 28. marta spriedumu lietā Komisija/Vācija, 18. punkts).

44 Turklāt attiecībā uz Apstrīdēto iepirkumu *DEI* varēja uzsākt tā piešķiršanas procedūru, publicējot paziņojumu jau projekta ietekmes uz vidi novērtēšanas procedūras sākumā jeb apmēram trīs gadus pirms minēto termiņu izbeigšanās.

45 Tādējādi nevar apgalvot, ka neparedzētu iemeslu dēļ radusies ārkārtēja steidzamība neļāva *DEI* ievērot termiņus, kas nosakāmi, izsludinot konkursu.

46 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, ir jāatzīst, ka, tā kā *DEI* tiesības slēgt iepirkuma līgumu par *Megalopolis* termoelektrocentrāles lenšu transportiera izgatavošanu piešķīra sarunu procedūras rezultātā, nepublicējot paziņojumu, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Direktīva 93/38 un it īpaši tās 20. panta 1. punkts un 21. pants.

Par tiesāšanās izdevumiem

47 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šai dalībvalstij spriedums nav labvēlīgs, jāpiespriež Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) tā kā valsts elektrības uzņēmums *Dimosia Epicheirisi Ilektrismoy* tiesības slēgt iepirkuma līgumu par *Megalopolis* termoelektrocentrāles lenšu transportiera izgatavošanu piešķīra sarunu procedūras rezultātā, nepublicējot paziņojumu, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīva 93/38/EEK, ar ko koordinē līgumu [slēgšanas tiesību] piešķiršanas procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē, ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīva 98/4/EK un it īpaši tās 20. panta 1. punkts un 21. pants;

2) Grieķijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]